

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: R. R.
proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí
sídlem 128 01 Praha 2, Na Poříčním právu 376/1
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 10. 2018 č. j. MPSV-2018/210284-923, o
dávku pomoci v hmotné nouzi příspěvku na živobytí

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobci byl snížen příspěvek na živobytí, neboť jej pobíral déle než 6 kalendářních měsíců a nevykonával veřejnou službu v rozsahu alespoň 20 hodin v kalendářním měsíci.

Shodu s prvopisem potvrzuje

2. Žalobce podal u zdejšího soudu v zákonné lhůtě žalobu, jejímž obsahem byl nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť vzhledem ke zdravotnímu stavu není schopen veřejných prací, přičemž se odvolal na doklad MUDr. J. W., ošetřující lékařky. Odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, podle něhož podmínka výroku o uznání dočasné pracovní neschopnosti je splněna i v případě, kdy ošetřující lékař potvrdí, že jeho pacient není schopen vykonávat pracovní činnosti, přičemž není nutno, aby tak učinil způsobem a formou, které jsou předepsány pro účely nemocenského pojištění. Zdůraznil, že jeho praktická lékařka v potvrzení ze dne 31. 7. 2017 označila jeho zdravotní potíže a je z něho zřejmé, že není schopen vykonávat pracovní činnost. Domáhal se zrušení napadeného rozhodnutí a doplacení dávky na živobytí v plné výši.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Konstatoval, že 30. 7. 2018 obdržel úřad práce posouzení zdravotního stavu vydané praktickou lékařkou žalobce MUDr. W. ze dne 27. 7. 2018. V posouzení MUDr. W. uvedla, že výměnný list ze dne 31. 7. 2017 byl vydán na základě žalobce a sloužil k potvrzení, že žalobce není schopen určitých výkonů v rámci veřejných služeb, např. úklidu veřejných prostranství z důvodu častého ohýbání, dlouhého chození apod. Zdravotní stav však neodpovídal pracovní neschopnosti a nevyplývalo z jeho zdravotního stavu, že by nemohl plnit povinnosti uchazečů o zaměstnání či vykonávat jinou pracovní činnost. Tím dle žalovaného lékařka potvrdila, že žalobce nebyl osobou, která by byla uznána za dočasně práce neschopnou, nebyl by mu vystaven nemocenský lístek. Na základě výše uvedeného tedy nelze žalobce považovat za osobu uvedenou v ust. § 3 odst. 1 písm. a) bodu 8 zákona o pomoci v hmotné nouzi, tj. osobu práce neschopnou.
4. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Ostravě č.j. 124007/2017/KAR ze dne 11. 8. 2017, kterým byla dle ustanovení § 44 odst. 3 a odst. 7 písm. b) zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZoPHN), dávka hmotné nouze příspěvek na živobytí snížena z 5 970 Kč na 4 400 Kč měsíčně ode dne 1. 8. 2017 s odůvodněním, že účastník řízení pobírá dávku pomoci v hmotné nouzi příspěvek na živobytí od měsíce 07/2011 a je posuzován společně se zletilým synem T., oba jsou v evidenci úřadu práce jako uchazeči o zaměstnání od roku 2010, jsou zcela bez příjmu. Dne 1. 2. 2017 byli prokazatelně seznámeni s novelou ZoPHN. Při posuzování nároku na dávku a její výši v měsíci 08/2017 odvolatel ani jeho syn neprokázali, že by byli osobami, u nichž se nezkoumá snaha zvýšit si příjem vlastní prací, nedoložili doklad o vzniku nároku na podporu v nezaměstnanosti nebo při rekvalifikaci, ani doklad o účasti na projektech organizovaných krajskou pobočkou úřadu práce, nebyli osobami výdělečně činnými, ani osobami invalidními ve II. stupni invalidity, ani osobami vykonávajícími veřejnou službu. Jedná se o osoby, které k 1.8.2017 pobírají příspěvek na živobytí déle než 6 kalendářních měsíců, proto činí částka živobytí odvolatele a jeho syna částky existenčního minima, tj. 4 400 Kč. Jelikož odvolatel ani jeho syn v rozhodném období, tj. v měsíci červenci 2017 neměli žádný příjem, příspěvek na živobytí ode dne 1.8.2017 náleží ve výši 4 400 Kč, proto byla dávka příspěvek na živobytí snížena v souladu s platnými právními předpisy.

5. Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že k žádosti o příspěvek na živobytí ze dne 25. 7. 2011 byl tento přiznán od července 2011 a následně se zvyšoval. Dne 8. 2. 2017 byl potvrzen nárok na tuto dávku ve výši 5 970 Kč. Součástí správního spisu je protokol sepsaný dne 1. 2. 2017 na pracovišti Úřadu práce ČR - krajská pobočka v Ostravě, kontaktní pracoviště Karviná, jehož obsahem je poučení ke změně ZoPHN od 1. 2. 2017 o zintenzivnění veřejné služby a zohlednění snahy o zvýšení příjmu vlastní prací. Dne 5. 6. 2017 byl znovu žalobce poučen o novelizování ZoPHN od 1. 6. 2017, kdy se bude zkoumat maximální výše v místě obvyklá za služby spojené s bydlením. Následně dne 2. 8. 2017 sepsán protokol o jednání, o zvýšení příjmu vlastním přičiněním - vlastní prací (výkonem veřejné služby), ve kterém mimo jiné jsou vyjmenované organizace, které nabízejí místa v rámci veřejně prospěšných prací, avšak s tím, že všechny nabízené pozice jsou obsazeny. Dále k otázce zdravotního stavu, že od posudkového lékaře nemá žádný doklad, není osobou invalidní ani osobou znevýhodněnou, a z předloženého dokladu – výměnného listu ze dne 3. 7. 2017 MUDr. W. není zřejmé, pro jakou diagnózu se léčí, jak dlouho, zda se jedná o dočasnou pracovní neschopnost a nelze posoudit, zda doklad splňuje podmínky dle ust. § 3 odst. 1 písm. a) věty 8 a 9 ZoPHN. Je založen předmětný výměnný list – poukaz, na kterém lékařka MUDr. J. W. dne 31. 7. 2017 uvedla: „vzhledem k závratím a bolestem páteře není schopen delších pochůzek, zvedání břemen a není schopen veřejných prací.“ Dále úřední záznam ze dne 2. 8. 2017, že bylo telefonicky ověřeno u pracovnice oddělení zaměstnanosti, zda-li jmenovaný doložil pracovní neschopnost či dokládá zdravotní omezení při hledání zaměstnání a bylo odpovězeno, že nikoliv, p. R. R. neuvádí žádné zdravotní omezení a ani jiná onemocnění, mají ho v evidenci bez zdravotních omezení. Součástí správního spisu je zpráva MUDr. W. ze dne 27. 7. 2018, v níž lékařka uvedla, že výměnný list ze dne 3. 7. 2017 byl vydán na základě žádosti žalobce a sloužil k potvrzení, že žalobce není schopen určitých výkonů v rámci veřejných služeb. Zdravotní stav však neodpovídal pracovní neschopnosti a nevyplývalo z něj, že by žalobce nemohl plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání či vykonávat jinou pracovní činnost. Žalobci by nebyl vystaven nemocenský lístek.
6. Krajský soud nejprve posoudil zákonné náležitosti žaloby a konstatoval, že žaloba byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž není žaloba ve smyslu § 68 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.) nepřípustná. Poté krajský soud přezkoumal důvodnost žaloby v souladu s ustanovením § 75 s.ř.s., v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
7. Od 1. 2. 2017 vstoupil v platnost zákon č. 367/2016 Sb. který změnil zákon č. 111/2006 Sb. Hlavním cílem této změny byla úprava institutu veřejné služby a jeho promítnutí do jedné z možností zvýšení příjmu vlastním přičiněním s dopadem mimo jiné i na výši příspěvku na živobytí. Konkrétně osobám, které pobírají příspěvek na živobytí déle než 6 kalendářních měsíců, a nevykonávají veřejnou službu v rozsahu alespoň 20 hodin v kalendářním měsíci, se sníží příspěvek na živobytí na částku existenčního minima, což se však nevztahuje na osoby, u nichž se nezkoumá snaha zvýšit si příjem vlastní prací (§ 3 odst. 1, písm. a/ bod 1-10), např. osoba uznána dočasně práce neschopnou (bod 8) nebo osoba práce neschopná z důvodu, který by byl u pojištěnce pojištěného podle zákona o

nemocenském pojištění důvodem pro rozhodnutí ošetřujícího lékaře o vzniku dočasné pracovní neschopnosti (bod 9.) atd. Soud odkazuje na ust. § 24 odst. 1 písm. f) zákona č. 111/2006 Sb. dle kterého částka živobytí činí u osoby, která pobírá příspěvek na živobytí déle než 6 kalendářních měsíců, částku existenčního minima; zvýšení částky živobytí podle § 25 až 28 této osobě nenáleží. Toto ustanovení se nevztahuje na osobu, u které se nezkoumá snaha zvýšit si příjem vlastní prací (§ 11 odst. 3), osobu s nárokem na podporu v nezaměstnanosti nebo podporu při rekvalifikaci, osobu prokazatelně se účastnící na projektech organizovaných krajskou pobočkou Úřadu práce, osobu, která je výdělečně činná, osobu, která je invalidní ve druhém stupni, a osobu, která vykonává veřejnou službu v rozsahu alespoň 20 hodin v kalendářním měsíci.

8. Soud vzal za prokázané, že žalobce od července 2011 pobírá příspěvek na živobytí (déle než 6 kalendářních měsíců), je veden v evidenci uchazečů o zaměstnání a nemá žádný příjem. S ohledem na právě uvedené tak žalobce spadá do kategorie osob, u nichž částka živobytí činí částku existenčního minima (2 200 Kč). Žalobce by nespadal do této kategorie např. z důvodu, že by byl uznán dočasně práce neschopným nebo práce neschopným z důvodu, který by byl u pojištěnce pojištěného podle zákona o nemocenském pojištění důvodem pro rozhodnutí ošetřujícího lékaře o vzniku dočasné pracovní neschopnosti. V tomto smyslu také žalobce dne 2. 8. 2017 u ústního pohovoru u ÚP ČR – krajské pobočky v Ostravě, kontaktní pracoviště Karviná, předložil potvrzení praktické lékařky MUDr. J. W. vystavené dne 31. 7. 2017 na výměnném listu – poukaz, o obsahu, že vzhledem k závratím a bolestem páteře není schopen delších pochůzek, zvedání břemen a není schopen veřejných prací.
9. Krajský soud předně odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Ads 128/2011-55, v němž Nejvyšší správní soud učinil závěr ve vztahu k posouzení práce neschopnosti ve vazbě k zákonu o hmotné nouzi a učinil závěr, že podmínka výroku o uznání dočasné pracovní neschopnosti je splněna i v případě, kdy ošetřující lékař potvrdí, že jeho pacient není schopen vykonávat pracovní činnost, přičemž není nutno, aby tak učinil způsobem a formou, které jsou předepsány pro účely nemocenského pojištění. Z těchto závěrů žalovaný v napadeném rozhodnutí v dalším řízení vycházel. Soud shodně s žalovaným zastává názor, že výměnným listem vystaveným MUDr. W. ze dne 31. 7. 2017 ve spojení se zprávou této lékařky z 27. 7. 2018 bylo prokázáno, že zdravotní stav žalobce neodpovídal pracovní neschopnosti, nevyplývalo z něj, že by nemohl plnit povinnost uchazeče o zaměstnání či vykonávat jinou pracovní schopnost a nebyl by mu vystaven nemocenský lístek. U žalobce tak nebyly splněny podmínky pro jeho zařazení mezi osoby, u nichž se nezkoumá snaha zvýšit si příjem vlastní prací dle § 3 odst. 1 písm. a) bod 8 a 9 zákona o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů.
10. Krajský soud na základě výše uvedeného žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

11. O nákladech řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 26.09.2019

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně